

VENDIM
Nr. 80, datë 16.12.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Marsida Xhaferllari	kryesuese,
Fiona Papajorgji	anëtare,
Sonila Bejtja	anëtare,
Sandër Beci	anëtar,
Ilir Toska	anëtar,
Genti Ibrahim	anëtar,
Asim Vokshi	anëtar,
Marjana Semini	anëtare,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 12.12.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 1 (Gj) 2025 të Regjistrat Themeltar që u përket:

KËRKUES: Gjergj Sokoli, përfaqësuar nga avokat Sokol Dedndreaj, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Drejtorja e Përgjithshme e Policisë së Shtetit, përfaqësuar nga drejtori i përgjithshëm Ilir Proda.

AVOKATURA E SHTETIT, përfaqësuar nga avokati i shtetit Irma Qosja.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 117 (86-2021-58), datë 24.2.2021, të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2024-3623, datë 24.9.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “F”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marjana Semini, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuarit Gjergj Sokoli (*kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit (*DPPSH*) dhe Avokaturës së Shtetit, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka qenë punonjës policie në detyrën “shef i Seksionit” dhe “specialist” në seksionin kundër trafikeve të paligjshme, në seksionin kundër krimit të organizuar në Drejtorinë e Policisë së Qarkut Korçë nga muaji qershor i vitit 2006 deri në datën 13.1.2007. Në datën 31.1.2007 kërkuesi është ndaluar si i dyshuar për kryerjen e veprës penale të ushtrimit të ndikimit të paligjshëm ndaj personave që ushtrojnë funksione publike. Me shkresën nr. 301 prot., datë 25.1.2007 të Drejtorisë së Policisë së Qarkut Korçë, ai është pezulluar paraprakisht nga detyra, me motivacionin se ndaj tij kishte filluar procedimi penal. Me urdhrin nr. 133/1, datë 25.1.2007 (*urdhri për përjashtimin*) të drejtorit të përgjithshëm të Policisë së Shtetit, kërkuesi është përjashtuar nga Policia e Shtetit, me motivacionin “Për shkelje të betimit, abuzime të rënda me atributet e policisë dhe me mirëbesimin e publikut dhe për veprime që cenojnë në mënyrë të pariparueshme ligjin dhe detyrën”, duke urdhëruar edhe ndërprerjen e marrëdhënieve financiare.

2. Pas shqyrtimit të çështjes penale, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Korçë, me vendimin nr. 258, datë 25.9.2007, ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuarit për kryerjen e veprës penale “Ushtrimi i ndikimit të paligjshëm ndaj personave që ushtrojnë funksione publike”, të parashikuar nga neni 245/1, paragrafi i dytë, i Kodit Penal dhe dënimin me 2 vjet burgim dhe 500 000 lekë gjobë, vendim i cili është lënë në fuqi me vendimin nr. 133, datë 23.11.2007, të Gjykatës së Apelit Korçë. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 637, datë 25.11.2009, ka vendosur prishjen e vendimeve të gjykatës së shkallës së parë dhe të apelit, si dhe kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Korçë. Me shkresën nr. 446 prot., datë 8.5.2008, kërkuari është liruar nga Institucioni i Ekzekutimit të Dënimeve Penale. Pasi çështja është dërguar për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Korçë, Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë, bazuar në nenin 377 të Kodit të Procedurës Penale (KPP), ka tërhequr akuzën dhe Gjykata e Rrethit Gjyqësor Korçë ka vendosur kalimin e akteve të çështjes penale Prokurorisë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë, e cila në datën 20.9.2010 ka vendosur pushimin e hetimit në ngarkim të kërkuarit. Nga përmbajtja e dosjes gjyqësore të administruar për efekt të gjykimit kushtetues ka rezultuar se në datën 9.1.2013 kërkuari i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë me kërkesëpadi për kompensimin e burgimit të padrejtë për periudhën nga 31.1.2007 deri në 8.5.2008.

3. Kërkuari në datën 4.10.2013 i është drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke kërkuar detyrimin e DPPSH-së/palë e paditur për të paguar pagën mujore nga data e arrestimit deri në momentin e përfundimit të shqyrtimit të padisë, për të paguar pagesën e avokatit, rikthimin në vendin e mëparshëm të punës, si dhe dëmshpërblimin shëndetësor dhe moral. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 642, datë 23.1.2014, ka vendosur shpalljen e moskompetencës lëndore dhe dërgimin e akteve Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, e cila, me vendimin nr. 2414, datë 15.5.2014, ka vendosur deklarinimin e moskompetencës tokësore dhe dërgimin e akteve Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë. Sipas akteve që ndodhen në dosjen gjyqësore rezulton se gjatë kohës që çështja ka qenë duke u shqyrtuar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë, në datën 26.6.2014 subjekti i interesuar, si palë e paditur në atë gjykim, ka depozituar disa prova shkresore, mes tyre edhe urdhrin për përjashtimin e kërkuarit nga strukturat e policisë. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë në seancat përgatitore të zhvilluara në datat 5.9.2014 dhe 3.10.2014, ku kërkuari ka qenë i pranishëm, është shprehur për faktin se subjekti i interesuar ka depozituar këto prova, mes tyre edhe urdhrin për përjashtimin. Në vijim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë, me vendimin nr. 517 akti, datë 3.10.2014, ka vendosur t’i parashtrojë Gjykatës së Lartë çështjen e mosmarrëveshjes së kompetencës tokësore mes Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë dhe Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, si dhe të vazhdojë shqyrtimin e çështjes deri në një vendim të Gjykatës së Lartë. Në lidhje me shqyrtimin e mosmarrëveshjes së kompetencës tokësore, Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2014-4100, datë 20.11.2014, ka vlerësuar Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë si gjykata kompetente për zgjidhjen e çështjes.

4. Pas shqyrtimit të themelit të çështjes, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 2895 (80-2015-1485), datë 28.5.2015, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë dhe dëmshpërblimin e kërkuarit me 12 (dymbëdhjetë) paga për shkak të zgjidhjes së kontratës së punës pa shkaqe të arsyeshme. Pas ankimit të kërkuarit dhe DPPSH-së, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 2369, datë 25.5.2017, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në po atë gjykatë, me tjetër trup gjykues.

5. Në rigjykim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 258 (80-2018-260), datë 1.2.2018, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë dhe detyrimin e DPPSH-së t’i paguajë kërkuarit si dëmshpërblim pagën e 12 (dymbëdhjetë) muajve punë, për shkak të paligjshmërisë së përjashtimit të tij nga Policia e Shtetit dhe rrëzimin e padisë për kërkimet e tjera, si të pabazuara në ligj. Ndaj vendimit ka paraqitur ankim subjekti i interesuar, DPPSH-ja, ndërsa kërkuari në datën 3.11.2020 ka paraqitur parashtime me shkrim. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 117 (86-2021-58), datë 24.2.2021, ka vendosur

prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe pushimin e gjykimit të çështjes për pjesën e pranimi të padisë. Në mënyrë të përmbledhur, Gjykata Administrative e Apelit ka arsyetuar se padia ishte paraqitur jashtë afatit ligjor 30-ditor nga momenti i marrjes dijeni për urdhrin e përjashtimit.

6. Në datën 20.4.2021 kërkuesi ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë dhe në datën 3.5.2024 ka paraqitur kërkesë për përshpejtimin e shqyrtimit të çështjes, e cila është pranuar nga gjyqtari relator. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-3623, datë 24.9.2024, të marrë në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58 të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*).

7. Kërkuesi në datën 21.1.2025 (*data e shërbimit postar*) i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit. Kolegji i Gjykatës në datën 11.4.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

8. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se janë cenuar:

8.1. *E drejta e aksesit substancial e lidhur me të drejtën për t’u dëgjuar dhe t’u mbrojtur*, pasi Gjykata Administrative e Apelit duke vendosur pushimin e çështjes dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë mospranimin e rekursit, nuk kanë shqyrtuar në themel pretendimet e ngritura, për rrjedhojë është kufizuar e drejta për t’u dëgjuar dhe për t’u mbrojtur. Urdhri për përjashtimin nga policia nuk është komunikuar asnjëherë, megjithëse kërkuesi ka kërkuar disa herë vënien e tij në dispozicion. Për këtë akt kërkuesi ka marrë dijeni vetëm në seancën paraprake të datës 20.4.2015 në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe pas marrjes dijeni ka kërkuar shtimin e objektit të padisë për shfuqizimin e urdhrit. Për këtë arsye, vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit është në kundërshtim me rrethanat e çështjes dhe situatën ligjore, sepse është i bazuar vetëm në indicie ose hamendësime të paverifikuara, kur sipas nenit 29 të ligjit nr. 8553, datë 25.11.1999 “Për Policinë e Shtetit” (*ligji nr. 8553/1999*) parashikohet detyrimi për komunikimin e aktit drejtpërdrejt. Gjykata Administrative e Apelit kishte detyrimin për të shqyrtuar në themel pretendimet dhe disponimi i saj ka cenuar të drejtën e aksesit. Komunikimi i drejtpërdrejtë i vendimit për përjashtimin është i lidhur edhe me ushtrimin në mënyrë efektive jo vetëm të së drejtës për ankim, por edhe për realizimin e një mbrojtjeje efektive, pasi pa njohur shkaqet që kanë shërbyer si bazë për dhënien e masës disiplinore, kërkuesi nuk mund të ushtrojë në mënyrë efektive të drejtën për t’u mbrojtur duke paraqitur argumente, shkaqe dhe kundërshtime për motivet ku është bazuar masa disiplinore. Edhe Gjykata e Lartë, nëpërmjet vendimit të saj, nuk i ka dhënë mundësi kërkuetit për t’u dëgjuar, duke shkelur të drejtën e aksesit.

8.2. *Parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*, pasi Gjykata Administrative e Apelit nuk ka përmbushur detyrimin për t’u dhënë mundësi të barabarta palëve në gjykim.

8.3. *Standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë nuk ka analizuar dhe arsyetuar asnjë prej shkaqeve ligjore të ngritura në rekurs, megjithëse ishin të lidhura me cenimin e parimeve kushtetuese si gjatë gjykimit, ashtu edhe në procedimin disiplinor, gjatë të cilit nuk është zbatuar asnjë e drejtë për kërkuetin. Shkeljet kanë qenë flagrante dhe kalojnë kufijtë e pavlefshmërisë absolute për shkak të shkeljes së hapur të ligjit. Për kërkuetin nuk është kryer asnjë procedurë hetimi disiplinor dhe nuk është kryer asnjë njoftim për urdhrin për përjashtimin. Në datën 25.1.2007 kur DPPSH-ja ka nxjerrë urdhrin për lirimin, kërkuesi ka qenë në gjendje arresti (prej datës 13.1.2007). Dhënia e masës disiplinore është bërë pa u kryer asnjë verifikim për faktet, pa u marrë deklaratë nga dëshmitarët dhe pa u komunikuar me kërkuetin për shkeljet që i atribuoheshin, për rrjedhojë moszbatimi i procedurës e bën urdhrin të marrë në shkelje të ligjit dhe procedurës. Gjykata e Lartë duhet të kishte vlerësuar nëse

kërkuesit i ishte dhënë mundësia për t'u dëgjuar për pretendimet e tij përpara organit administrativ. Megjithatë kërkuesi ka parashtruar se nuk ka marrë dijeni për urdhrin e lirimit, si gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë nuk e kanë marrë në analizë dhe nuk e kanë arsyetuar këtë pretendim. Vendimi i Gjykatës së Lartë është i paarsyetuar, nuk janë pasqyruar shkaqet e parashtruara në rekurs dhe në parashtrimet shtesë, që ishin për cenimin e së drejtës së aksesit, të së drejtës për punë, të garantuar në nenin 49 të Kushtetutës dhe për dëmshpërblim, sipas nenit 44 të Kushtetutës. Për këto arsye, vendimi i Gjykatës së Lartë ka vënë në dyshim të drejtën për t'u dëgjuar dhe për të marrë përgjigje për pretendimet e parashtruara në rekurs, qoftë me arsyetim minimal.

9. **Subjekti i interesuar, DPPSH-ja**, ka prapësuar, si vijon:

9.1. *Pretendimi për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar*, për shkak të mungesës së dijenisë/komunikimit të urdhrit për përjashtimin, është i pabazuar. Nga materialet që ndodhen në dosje është e provuar se kërkuesi ka marrë dijeni për vendimin e përjashtimit nga Policia e Shtetit, pasi ai ka qenë në gjendje arresti dhe ndaj tij ka filluar çështja penale. Kërkuesi ka kërkuar që të rikthehej në Policinë e Shtetit dhe ka ngritur padi në gjykatë në lidhje me këto kërkime, fakt që tregon se ka qenë në dijeni të largimit. Gjithashtu, kërkuesi pretendimin për mosnjohftimin e urdhrit për përjashtimin nga strukturat e Policisë së Shtetit nuk e ka ngritur më parë në instancat gjyqësore. Kërkuesi nuk ka arritur të argumentojë pretendimet e tij në nivel kushtetues, por është përqendruar në mënyrën se si është ndjekur procedura administrative nga organi publik. Vlerësimi i afatit të parashkrimit të padisë është element thelbësor i zhvillimit të procesit dhe i legjitimitetit të tij, pasi lidhet drejtpërdrejt me ekzistencën e së drejtës së padisë. Në çështjen në shqyrtim, gjykata e apelit ka çmuar se e drejta e kërkuesit për shqyrtimin e kërkimeve të tij kundër aktit për përjashtimin nga Policia e Shtetit dhe rivendosjen e pasojave është shuar për shkak të kalimit të afatit ligjor, të parashikuar nga ligji i posaçëm. Për këtë shkak, bazuar në nenin 112 të Kodit Civil kërkuesi nuk mund t'i mbrojë të drejtat e tij të pretenduara të cenuara nga ndërprerja e kontratës së shërbimit publik nëpërmjet gjykatës dhe kjo e fundit nuk mund t'i marrë në shqyrtim gjyqësor.

10. **Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit**, ka prapësuar si vijon:

10.1. *Pretendimi për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur* është i pabazuar. Pretendimet e ngritura nga kërkuesi për cenimin e procesit të rregullt ligjor gjatë procesit disiplinor janë ngritur vetëm në parashtrimet drejtuar Kolegjit Administrativ dhe jo në rekurs. Në këto rrethana kërkimet e tij kanë rënë në dekadencë, për sa kohë nuk janë ngritur në rekurs në mënyrë që edhe pala e paditur të njihej me to dhe të paraqiste parashtrimet e saj. Vlen të theksohet se edhe në rast se çështja kthehet për rigjykim në Gjykatën e Lartë, kërkuesi nuk mund të paraqesë asnjë pretendim shtesë. Çdo pretendim që nuk është parashtruar në rekurs konsiderohet sikur është hequr dorë. Pretendimi i kërkuesit se ka marrë dijeni për përjashtimin e tij nga Policia e Shtetit pas më shumë se 8 vjetësh është i pabazuar. Ai ka marrë dijeni për ndërprerjen e marrëdhënieve të punës si i përjashtuar nga Policia e Shtetit së paku në datën 1.11.2011, kur ka bërë kërkesë për rikthimin në punë dhe kërkesëpadia është paraqitur jashtë afatit 30-ditor që ka njohur ligji i posaçëm nr. 8553/1999. Kërkuesi nuk ka arritur të provojë se është privuar nga e drejta për të parashtruar pretendimet e tij për cenimin e së drejtës së aksesit.

10.2. *Pretendimin për cenimin e parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit* kërkuesi e ka parashtruar vetëm në mënyrë deklarative, duke pasqyruar disa qëndrime të kësaj Gjykate. Për më tepër, nga aktet rezulton se kërkuesi ka pasur mundësi për të ndjekur të gjithë hapat proceduralë dhe për të paraqitur mbrojtjen e tij. Nëse kërkuesi ka dështuar të paraqesë brenda afatit pretendime ose të ndjekë rrugët e duhura të ankimit, kjo nuk i atribuohet shkeljes nga ana e gjykatave, por neglizhencës ose strategjisë së tij.

10.3. *Pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar*. Kërkimi për mosnjohftimin e urdhrit për përjashtimin nuk përbëjnë objekt shqyrtimi në Gjykatë, pasi në thelb argumentet e tij nuk paraqesin asnjë cenim të natyrës kushtetuese, por kanë të bëjnë me vlerësimin e provave nga gjykatat e zakonshme. Gjithashtu, pretendimi i kërkuesit për t'u dëgjuar në fazën administrative të dhënies së masës disiplinore është shqyrtuar

në mënyrë të plotë nga Gjykata Administrative e Apelit, e cila i ka vlerësuar pretendimet të pabazuara. Edhe vendimi i Gjykatës së Lartë i përmbush standardet për arsyetimin e vendimit gjyqësor.

III Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

11. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Referuar neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

12. Gjykata vlerëson se kërkuari, si bartës i të drejtave dhe lirive themelore kushtetuese, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor ndaj të cilit ka ngritur pretendime.

13. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, Gjykata konstaton se subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit, ka pretenduar se kërkimet për cenimin e procesit të rregullt ligjor gjatë procesit disiplinor të tij, të zhvilluar nga DPPSH-ja, janë ngritur vetëm në parashtrimet drejtuar Kolegjit Administrativ dhe jo në rekurs. Gjykata vëren se në ankimin kushtetues individual kërkuari nuk ka ngritur pretendime në lidhje me procesin disiplinor (administrativ), për rrjedhojë pretendimi i subjektit të interesuar në këtë drejtim është i pabazuar. Ndërkohë, subjekti tjetër i interesuar, DPPSH-ja, ka prapësuar se kërkuari pretendimin për mosnjohimin e urdhrit për përjashtimin nga strukturat e Policisë së Shtetit nuk e ka ngritur më parë në instancat gjyqësore. Gjykata, nisur nga fakti se thelbi i pretendimeve të kërkuarit lidhet me marrjen dijeni efektivisht për urdhrin për përjashtimin, do ta analizojë këtë pretendim së bashku me themelin e pretendimeve.

14. Në vijim, Gjykata vlerëson se kërkuari i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e sistemit gjyqësor të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta, për rrjedhojë ai nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

15. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i Ligjit Organik të Gjykatës ka parashikuar afatin ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë mban datën 24.9.2024, ndërsa kërkesa është paraqitur në Gjykatë në datën 21.1.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

16. Për sa i takon legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuari i ka paraqitur pretendimet për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit substancial të lidhur me të drejtën për t’u dëgjuar e mbrojtur, parimit të barazisë së armëve e kontradiktoritetit, si dhe të së drejtës për t’u dëgjuar të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

17. Për pretendimin e cenimit të parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit, në këtë Gjykatë kërkuari ka parashtruar vetëm referenca në jurisprudencën kushtetuese, por nuk ka parashtruar argumente konkrete për të provuar këtë pretendim në nivel kushtetues. Në këto rrethana, Gjykata vlerëson se pretendimi nuk mund të merret në shqyrtim.

18. Në lidhje me pretendimet e tjera, Gjykata konstaton se kërkuksi pretendimin për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur e ka ndërlidhur me cenimin e së drejtës së aksesit substancial, për këtë arsye ato do të trajtohen në drejtim të së drejtës së aksesit substancial. Në vijim, Gjykata vlerëson se duke nisur nga fakti që argumentet e parashtruara nga kërkuksi në thelb i referohen mënyrës së arsytimit të vendimeve gjyqësore të marra nga Gjykata Administrative e Apelit dhe Gjykata e Lartë për sa i përket momentit të marrjes dijeni të urdhrit për përjashtimin nga strukturat e policisë dhe mënyrës së interpretimit të ligjit të zbatueshëm, duke e konsideruar kërkesëpadinë si të paraqitur jashtë afatit ligjor, të gjitha pretendimet do të analizohen së bashku në drejtim të së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor

19. Kërkuksi ka pretenduar se Gjykata Administrative e Apelit duke vendosur pushimin e çështjes për shkak të paraqitjes së kërkesëpadisë jashtë afatit, si dhe Gjykata e Lartë duke vendosur mospranimin e rekursit nuk kanë shqyrtuar në themel pretendimin kryesor për mosnjofitimin e urdhrit për përjashtimin. Arsytimi i Gjykatës Administrative të Apelit se kërkimi për shfuqizimin e këtij urdhri është paraqitur jashtë afatit ligjor 30-ditor bie në kundërshtim me rrethanat e çështjes, situatën ligjore dhe është i bazuar vetëm në hamendësime të paverifikuara. Sipas kërkuksit, urdhri për përjashtimin nuk i është njoftuar asnjëherë drejtpërdrejt dhe ai ka marrë dijeni vetëm gjatë seancës paraprake të zhvilluar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

20. Subjekti i interesuar, DPPSH-ja, ka prapësuar se kërkuksi ka qenë në dijeni për urdhrin për përjashtimin, pasi ka qenë në gjendje arresti për shkak të fillimit të procedimit penal. Pas përfundimit të çështjes penale ai ka kërkuar që të rikthehej në Policinë e Shtetit, duke ngritur padi në gjykatë në lidhje me këto çështje. Gjithashtu, kërkuksi në ankimin kushtetues individual nuk ka arritur të argumentojë pretendimet e tij në nivel kushtetues.

21. Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit, ka prapësuar se pretendimi i kërkuksit se ka marrë dijeni për përjashtimin e tij nga Policia e Shtetit pas më shumë se 8 vjetësh është i pabazuar. Ai ka marrë dijeni për ndërprerjen e marrëdhënieve të punës si i përjashtuar nga Policia e Shtetit së paku kur ka bërë kërkesë për rikthimin në punë dhe më pas i është drejtuar me padi gjykatës administrative të shkallës së parë, dukshëm jashtë afatit 30-ditor që ka njohur ligji i posaçëm nr. 8553/1999.

22. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për çështjen, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 5, datë 22.2.2022; nr. 22, datë 29.4.2021; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Lidhur me arsytimin e vendimeve gjyqësore, Gjykata ka pohuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsytimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 67, datë 10.11.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Gjykata ka pohuar në mënyrë konstante se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 30, datë 29.5.2023; nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit

të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në këndvështrim të standardeve të mësipërme kushtetuese, Gjykata do të vlerësojë nëse kërkuesi ka marrë përgjigje për pretendimin thelbësor të parashtruar gjatë gjykimit të çështjes së tij për momentin e marrjes dijeni të urdhrin për përjashtimin, si dhe nëse ky kërkim është vlerësuar nga Gjykata Administrative e Apelit dhe Gjykata e Lartë në kuadër të garancive që ofron neni 42 i Kushtetutës për procesin e rregullt ligjor. Në këtë kuptim do të analizohet nëse interpretimi i ligjit të zbatueshëm nga gjykatat për zgjidhjen e çështjes, duke e konsideruar kërkesëpadinë si të paraqitur jashtë afatit ligjor, ka qenë ose jo arbitrar në këndvështrimin kushtetues në drejtim të *së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor*.

26. Në rastin konkret, Gjykata vëren se pas fillimit të procedimit penal nga Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë, kërkuesi është përjashtuar nga Policia e Shtetit me motivacionin “*Për shkelje të betimit, abuzime të rënda me atributet e policisë dhe me mirëbesimin e publikut dhe për veprime që cenojnë në mënyrë të pariparueshme ligjin dhe detyrën*”. Ndërkohë, sikurse rezultoi edhe nga rrethanat e çështjes, Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë në datën 20.9.2010 ka vendosur pushimin e hetimit në ngarkim të kërkuesit. Në vijim, nga materialet e dosjes gjyqësore rezulton së kërkuesi, me kërkesën e datës 1.11.2011 drejtuar Drejtorisë së Policisë së Qarkut Lezhë, ka kërkuar rikthimin në strukturat e Policisë së Shtetit dhe nuk rezulton të ketë marrë përgjigje nga kjo e fundit.

27. Në datën 4.10.2013 kërkuesi i është drejtuar me padi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë duke kërkuar detyrimin e DPPSH-së për të paguar pagën mujore nga data e arrestimit deri në momentin e përfundimit të shqyrtimit të padisë, për të paguar pagesën e avokatit, rikthimin në vendin e mëparshëm të punës, si dhe dëmshpërblimin shëndetësor dhe moral. Sikur u parashtrua në rrethanat e çështjes (*shih paragrafin 3 të vendimit*), Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur shpalljen e moskompetencës lëndore dhe dërgimin e akteve Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, e cila, nga ana e saj, ka vendosur deklarin e moskompetencës tokësore dhe dërgimin e akteve Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë.

28. Gjykata vëren se sipas akteve që ndodhen në dosjen gjyqësore, gjatë kohës që çështja ka qenë duke u shqyrtuar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë, rezulton se: *së pari*, subjekti i interesuar, DPPSH-ja, me shkresën e datës 24.6.2014 (e cila mban shënimin nga sekretaria gjyqësore “*depozituar nga pala e paditur në datën 26.6.2014*”), ka depozituar provat shkresore në funksion të atij procesi gjyqësor, ku mes tyre është edhe një kopje e urdhrin për përjashtimin e kërkuesit nga strukturat e policisë; *së dyti*, nga procesverbalet e seancave përgatitore të zhvilluara në datat 5.9.2014 dhe 3.10.2014, gjatë të cilave kërkuesi ka qenë i pranishëm, rezulton se Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë ka administruar provat e depozituara nga subjekti i interesuar me shkresën e sipërcituar të datës 24.6.2014, mes tyre edhe urdhrin për përjashtimin e kërkuesit nga strukturat e policisë. Në kushtet kur kërkuesi ka qenë i pranishëm gjatë këtyre dy seancave përgatitore kur Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë ka administruar urdhrin për përjashtimin nga strukturat e policisë, Gjykata vlerëson se ai ka marrë dijeni për të, për rrjedhojë nuk qëndron pretendimi i tij se nuk ka marrë dijeni për urdhrin e përjashtimit.

29. Në vijim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë, me vendimin nr. 517 akti, datë 3.10.2014, ka vendosur t’i parashtrojë Gjykatës së Lartë çështjen e mosmarrëveshjes së kompetencës tokësore dhe vazhdimin e shqyrtimit të çështjes deri në shprehjen me vendim të Gjykatës së Lartë. Pas zgjidhjes së mosmarrëveshjes së kompetencës dhe caktimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë si gjykatë kompetente, çështja është regjistruar në datën 20.3.2015. Nga përmbajtja e dosjes gjyqësore rezulton se në seancën përgatitore të datës 20.4.2015 të zhvilluar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, DPPSH-ja ka paraqitur përsëri prova shkresore, mes të cilave edhe urdhrin për përjashtimin. Kërkuesi ka

qenë i pranishëm në atë seancë, duke marrë dijeni për këto prova. Seanca e radhës (e datës 5.5.2015) nuk është zhvilluar për shkak të mosparaqitjes së kërkuesit për arsye shëndetësore. Ndërsa në seancën e datës 18.5.2015 kërkuesi ka paraqitur kërkesë për shtimin e objektit të padisë, duke kërkuar edhe shfuqizimin e urdhrit për përjashtimin dhe sipas përmbajtjes së kësaj kërkesë rezulton se ai ka pretenduar se ka marrë dijeni për këtë akt pas vënies në dispozicion nga subjekti i interesuar në kuadër të hetimit gjyqësor të çështjes. Në seancën e fundit, të datës 28.5.2015, pas administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë dhe detyrimin e DPPSH-së t'i paguajë kërkuesit dëmshpërblim me 12 (dymbëdhjetë) muaj pagë, për shkak të zgjidhjes së kontratës së punës pa shkaqe të arsyeshme dhe rrëzimin e padisë për kërkimet e tjera, si të pabazuara në ligj. Kjo gjykatë ka arsyetuar se pretendimi i kërkuesit për shfuqizimin e urdhrit për përjashtimin është i pabazuar, pasi urdhri nuk është një akt administrativ, shfaqje e vullnetit të administratës publike gjatë ushtrimit të funksioneve të saj, por është shfaqje e vullnetit të administratës publike në cilësinë e punëdhënësit për zgjidhjen e kontratës së punës, për të cilën mund të ngrihet padi për kërkimin e pasojave që rrjedhin nga zgjidhja e kontratës së punës. Këtë qëndrim Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë e ka bazuar edhe në vendimin unifikues nr. 7, datë 1.6.2011 të Gjykatës së Lartë (*shih faqet 5–8 të vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë*).

30. Pas ankimit të kërkuesit dhe DPPSH-së, Gjykata Administrative e Apelit ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në po atë gjykatë, me tjetër trup gjykues, duke arsyetuar se gjykata e shkallës së parë ka shkelur rëndë rregullat për zgjidhjen e kërtimeve të palëve, duke mos u shprehur për të gjitha kërkimet në tërësi dhe ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e Kodit të Procedurës Civile.

31. Në rigjykim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur kryerjen e ekspertimit vlerësues të dëmit pasuror dhe jopasuror, si dhe mjeko-ligjor të kërkuesit. Në përfundim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë, dëmshpërblimin me pagë për 12 (dymbëdhjetë) muaj punë, për shkak të paligjshmërisë së përjashtimit të tij nga Policia e Shtetit dhe rrëzimin e padisë për kërkimet e tjera, si të pabazuara në ligj. Ndaj vendimit ka paraqitur ankim DPPSH-ja, ndërsa kërkuesi në datën 3.11.2020 ka paraqitur parashtrime me shkrim. Gjykata Administrative e Apelit, mes të tjerave, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe pushimin e gjykimit të çështjes për kërkimet lidhur me shfuqizimin e urdhrit për përjashtimin. Gjykata e apelit ka arritur në përfundimin se e drejta e kërkuesit për t'iu drejtuar me ankim gjykatës së juridiksionit të zakonshëm për kundërshtimin e urdhrit për përjashtimin është ushtruar tej afatit 30-ditor të parashikuar nga ligji i posaçëm. Kërkuesit i janë ndërprerë marrëdhëniet e punës dhe ato financiare në datën 13.1.2007. Padia objekt i këtij procesi është ngritur pas përfundimit të një procesi tjetër gjyqësor, për kompensimin për burgimin e padrejtë (i përfunduar në datën 15.4.2013) dhe sipas vendimit përkatës të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë, gjatë atij procesi janë administruar akte të tjera të korrespondencës mes kërkuesit dhe punëdhënësit, si dhe kartela e punësimit. Sipas gjykatës së apelit, pretendimi i kërkuesit se nuk ka qenë në dijeni të urdhrit për përjashtimin dhe se ka marrë dijeni për këtë urdhër në datën 20.4.2015 (gjatë seancës paraprake të zhvilluar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë) është i pabazuar, pasi provat shkresore, duke përfshirë edhe urdhrin për përjashtimin, janë depozituar nga punëdhënësi edhe me herët, në datën 24.6.2014 (*shih paragrafin 28 të vendimit*). Ndërsa Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58 të ligjit nr. 49/2012. Gjykata e Lartë ka vlerësuar se nuk rezulton që Gjykata Administrative e Apelit të mos ketë garantuar zhvillimin e një hetimi të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes ose të mos ketë sqaruar rrethanat dhe faktet që lidhen me mosmarrëveshjen objekt gjykimi dhe se parashtrimi në rekurs i pretendimeve që lidhen vetëm me çështje të vlerësimit të provave del jashtë juridiksionit rishikues dhe ekskluzivisht ligjor të Gjykatës së Lartë (*shih faqen 8 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

32. Nga analiza në tërësi e rrethanave të çështjes dhe vendimeve gjyqësore, Gjykata vëren se kërkimi thelbësor i kërkuesit i ngritur gjatë procesit gjyqësor lidhet me marrjen dijeni të urdhrit për përjashtimin nga strukturat e policisë. Kërkuesi ka pretenduar se urdhri nuk i është komunikuar drejtpërdrejt dhe se ai ka marrë dijeni vetëm në datën 20.4.2015 gjatë zhvillimit të seancës paraprake në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, kur nga subjekti i interesuar, DPPSH-ja, janë paraqitur provat në funksion të procesit gjyqësor objekt kundërshtimi edhe në këtë Gjykatë. Në fakt, sikur u parashtrua më sipër (*shih paragrafin 28 të vendimit*), procesi gjyqësor ka nisur në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë dhe gjatë dy seancave përgatitore të zhvilluara në atë gjykatë, ku kërkuesi ka qenë i pranishëm, janë cituar provat e depozituara nga subjekti i interesuar në datën 26.6.2014 (me shkresën e datën 24.6.2014), mes tyre edhe një kopje e urdhrit për përjashtimin e kërkuesit nga strukturat e policisë. Në këto kushte dhe bazuar në provat e administruara, Gjykata Administrative e Apelit ka analizuar të gjitha rrethanat dhe ka arritur në përfundimin se kërkuesi ka qenë në dijeni të urdhrit për përjashtimin të paktën në datën 1.11.2011, kur ka bërë kërkesë për rikthimin në strukturat e Policisë së Shtetit, por në çdo rast ai ka marrë dijeni gjatë seancave përgatitore të zhvilluara në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë dhe se padia e tij për shfuqizimin e urdhrit për përjashtimin nga strukturat e policisë është paraqitur jashtë afatit ligjor 30-ditor të parashikuar në ligjin specifik.

33. Në vijim, Gjykata vlerëson të evidentojë se, si rregull, gjatë procesit administrativ për largimin nga detyra, administrata, si punëdhënëse, nuk mund t'i shmanget detyrimit për t'i njoftuar individit aktin e largimit nga detyra. Megjithatë, Gjykata vëren se kërkuesi ka qenë në dijeni të ndërprerjes së marrëdhënieve të punës, për rrjedhojë edhe të ndërprerjes së marrëdhënieve financiare, për shkak të arrestimit të tij, sepse: *së pari*, në datën 9.1.2013 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë me kërkesëpadi për kompensimin e burgimit të padrejtë dhe gjatë këtij procesi gjyqësor ai i është referuar faktit që është i papunë, ndërkohë që rezulton se Drejtoria e Policisë së Qarkut Korçë ka depozituar prova shkresore, përfshirë edhe urdhrin për përjashtimin e kërkuesit nga policia; *së dyti*, kërkuesi, që në momentin e depozitimit të padisë, në objektin e saj ka kërkuar edhe rikthimin në punë, duke lënë të nënkuptuar se ai i referohet faktit që nuk është më në marrëdhënie pune; *së treti*, ndonëse kërkuesi ka pretenduar se në seancën e datës 20.4.2015 është njohur me urdhrin e përjashtimit dhe ka paraqitur kërkesë për shtimin e objektit të padisë, duke kërkuar edhe shfuqizimin e atij urdhri, nga përmbajtja e dosjes gjyqësore të administruar për efekt të gjyqimit kushtetues rezulton se ai ka marrë dijeni më parë gjatë gjyqimit në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë. Më konkretisht, në datën 26.6.2014 kur nga subjekti i interesuar janë depozituar prova shkresore, mes tyre edhe urdhri për përjashtimin e kërkuesit, të cilat janë administruar nga Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë; *së katërti*, edhe Gjykata Administrative e Apelit e ka argumentuar qëndrimin e saj për pabazueshmërinë e pretendimit të kërkuesit për mosmarrjen dijeni të urdhrit për përjashtimin, duke vënë në dukje se argumenti i tij për marrjen dijeni për atë urdhër vetëm në datën 20.4.2015 (gjatë seancës paraprake të zhvilluar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë) nuk mbështetet në fakte e në prova. Ndonëse nga përmbajtja e dosjes gjyqësore rezulton se në seancën paraprake të datës 20.4.2015 në gjykimin në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, DPPSH-ja ka paraqitur urdhrin për përjashtimin e kërkuesit nga Policia e Shtetit, kjo nuk ka qenë hera e parë që ky urdhër paraqitej si provë në atë proces gjyqësor. Gjykata Administrative e Apelit ka konstatuar se të njëjtat akte janë paraqitur më herët nga subjekti i interesuar në vitin 2014 (me shkresën e datës 24.6.2014) gjatë gjyqimit në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë, për rrjedhojë kërkesëpadija e tij është vlerësuar e paraqitur jashtë afatit ligjor 30-ditor sipas ligjit specifik.

34. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm i përmbushin elementet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese për standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Ato kanë arsyetuar vendimet e tyre bazuar në provat e administruara në gjykim, të shqyrtuara dhe vlerësuara në tërësi dhe në harmoni me njëra-tjetrën. Gjykata e apelit

i ka dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit të kërkuarit për marrjen e detyrës së urdhrit për përjashtimin, duke parashtruar argumente për rrëzimin e tij dhe interpretimi që i ka bërë ligjit për zgjidhjen e mosmarrëveshjes, nisur edhe nga periudha e gjatë që ka kaluar nga momenti kur ka ndodhur largimi nga detyra e kërkuarit deri në paraqitjen e kërkesëpadisë, nuk rezultojnë të jetë arbitrare në këndvështrimin kushtetues, pasi kërkuari ka marrë përgjigje të arsyetuar për kërkimin e tij. Gjithashtu, arsyetimi i kufizuar i vendimit të Gjykatës së Lartë është në përputhje me standardet e Gjykatës për këto lloje vendimesh, duke përmbushur kriteret në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor.

35. Për rrjedhojë, në përfundim, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj dhe kërkesa duhet të rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 16.12.2025.

Shpallur më 4.2.2026.

Kryesuese: Marsida Xhaferllari

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Ilir Toska, Genti Ibrahim, Asim Vokshi, Marjana Semini.